

«Dixan, Alger-Banyoles-Alger»

El IX Memorial Sebastià Salellas ha centrat els actes en els danys col·laterals que provoquen les mesures de seguretat. Dintre d'aquests actes, el dia 1 de juny, es va presentar al Cinema Truffaut el documental DIXAN, Alger-Banyoles-Alger, amb guió i direcció d'Erik Estany, Marc Planas i Pere Cortada, ideat per la Plataforma Aturem la Guerra de les Comarques Gironines i Produccions Itinerants. La projecció es va repetir el dia 3 per atendre totes les persones que no van poder entrar a la primera sessió.

Fent una mica de memòria recordaré que el 23 de gener de 2003, de matinada, agents de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil irromperen als domicilis de vint-i-sis immigrants residents a diverses poblacions de les demarcacions de Girona i Barcelona. Foren detinguts amb l'acusació de tenir substàncies químiques per a la fabricació d'explosius. Era l'operació Estany. Amb aquesta operació es devia voler fer present l'amenaça del fonamentalisme musulmà i justificar el suport del govern Aznar a la guerra d'Iraq. Al cap de poc es va saber que les substàncies perilloses eren sabons i detergents i l'operació, en àmbit popular, va ser batejada com a operació Dixan. Per la manca de proves i per la pressió popular els detinguts van ser posats en llibertat sense càrrecs poc després.

Al cap d'uns mesos, però, el jutge Ruiz Polanco que havia portat el cas va ser substituït pel jutge Garzón. Aquest, després de l'11 de març de 2004, va reobrir-lo i feu detenir sis de les persones detingudes inicialment. Malgrat no haver-hi cap prova, ni tan sols indicis, d'activitat delictiva cinc dels processats van ser condemnats a tretze anys de presó. El recurs al Tribunal Suprem féu que es rebaixessin les condemnes a sis i nou anys que van complir íntegrament. En acabar la condemna van ser expulsats a Algèria.

Els detinguts van tenir sempre el suport de la Plataforma Aturem la Guerra, recolzada per moltes altres entitats com ara Justícia i Pau.

Després de deu anys dels fets la Plataforma Aturem la Guerra va tenir la idea de fer el documental amb la finalitat de recuperar de l'oblit d'aquest cas i facilitar la reflexió sobre el racisme, la islamofòbia i els muntatges policials contra suposats grups terroristes.

Membres de la Plataforma es desplaçaren a Algèria i s'entrevistaren amb quatre dels protagonistes del cas. El documental que n'ha resultat, molt ben realitzat, permet de conèixer de primera mà el relat dels fets d'aquests quatre protagonistes i l'opinió d'alguns membres de les seves famílies. El documental em va agradar molt i crec que és aconsellable de veure'l i conèixer bé aquests fets que segurament no han estat únics a l'Estat espanyol. I, també, fer-nos veure la conveniència de contrastar les informacions que ens arriben que, malauradament, moltes vegades són tergiversades.

El 26 de juny és el Dia Internacional de Suport a les Víctimes de la Tortura. L'article 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948 diu que «Cap persona no serà sotmesa a tortura ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants». Em semblava veure en el cas Dixan una transgressió clara d'aquest article. I després d'haver vist el documental n'estic ben convençut.

El dia 16 hi haurà una presentació a l'Ateneu Salvadora Catà de Girona. Recomano als possibles lectors d'aquest article que hi assisteixin.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/06/14/dixan-alger-banyoles-alger/851569.html?utm_source=rss